

Tibet – historie a současnost

Po staletí žily Čína a Tibet jako sousedé, v roce **1913** vyhlásil Tibet nezávislost.

Čínská armáda vpadla na území Tibetu v roce **1950** a po postupném obsazení celého území se začal stupňovat nátlak na tibetskou vládu i na obyčejné Tibetány. Agresivní protitibetská politika vedla k **lidovému povstání ve Lhase 10.března 1959**.

Povstání bylo krvavě potlačeno a dalajlama byl donucen opustit Tibet a uchýlit se do indického exilu. Bilance čínské invaze, kampaní, ideologických programů a kulturní revoluce je **80 000 mrtvých** během vojenského vpádu a v důsledku zásahu proti povstání v roce 1959. **Přes milion** Tibetánů zemřelo ve věznicích, pracovních táborech nebo při hladomoru. **Neustávající exodus** Tibetánů do exilu dosahuje již **120 000 uprchlíků**. Z více než 6 000 klášterů, chrámů a svatyní, v nichž žilo téměř 600 000 mnichů a mnišek, zůstalo pouhých třináct. Mniši a mnišky byli z klášterů vyhnáni, cenná umělecká díla vyplněna a rozprodána. Byly tvrdě omezeny základní práva Tibetánů na svobodu vyjadřování, užívání mateřského jazyka, pohybu, náboženství. Státní populační politika nutí tibetské ženy k násilným potratům a sterilizacím. Svévolné zatýkání, represe, zastrasování, mučení a věznění se staly součástí každodenního života Tibetánů v jejich vlastní zemi.

První stádium okupace mělo převážně vojenský, strategický a represivní charakter.

Od 80. let nahradila vojenskou strategii okupace ekonomická a populační. Dochází k určitým náznakům uvolnění politických poměrů, ale prohlubuje ničení země. Největší hrozbou je státem podporovaný masový příliv čínského obyvatelstva do Tibetu: dnes vedle 6 milionů Tibetánů žije 7,5 mil. Číňanů. Další vlna imigrace přišla ve spojení s železnicí vedoucí z čínského Golmu do Lhasy.

Dnes jsou v Tibetu nadále **porušována základní lidská práva** včetně svobody vyjadřování a vyznání. Jsou odtud stále hlášeny případy svévolného zatýkání a mučení. Úřady zavírají školy, které udržují tibetskou kulturu, jazyk a náboženství. Čínské školy přitom neplní svou základní funkci a mnoho Tibetánů zůstává negramotných. Zdravotní péče je nedostatečná.

Nejasná zůstává situace kolem **11.pančhenlamy Gendün Chökji Njmy**, který je zadržován na neznámém místě, a věznění jsou i další duchovní učitelé.

Čínské úřady **využily teroristických útoků** z 11. září 2001 a nepohodlné osoby začaly označovat za teroristy. V roce 2002 byl významný buddhistický učitel **Tändzin Deleg Rinpoče**, který organizoval charitativní projekty ve východním Tibetu, obviněn ze spáchání teroristického útoku a odsouzen k trestu smrti. Spolu s ním byl zadržen, odsouzen a popraven **Lozang Döndub**. Trest pro Tändzin Deleg Rinpočeho byl v roce 2005 změněn na doživotí, což nezávislí pozorovatelé přisuzují pozornosti mezinárodní veřejnosti.

Při poklidné demonstraci buddhistických mnichů ve Lhase **10.března 2008** došlo k napadení několika mnichů členy pořádkových sil, což bylo startovacím faktorem následných násilných nepokojů. Ty byly ještě více rozdmýchávány provokatéry z řad vojáků i policie.

Protesty se rozšířily do dalších klášterů a míst, kde žijí Tibetané. Zde probíhaly a stále probíhají zejména nenásilné protesty. Čínská armáda o stovkách vojáků a desítkách těžkých bojových vozidel používá proti neozbrojeným demonstrantům slzný plyn i ostrou střelbu. Během protestů bylo zabit 120 – 300 Tibetánů a 10-15 Číňanů.

Dál pokračují tvrdé represe v mnoha provinciích Číny – organizátoři demonstrací jsou zatýkáni, dnem i v nocí navštěvují tibetské domovy vojenské hlídky, lidé jsou svévolně zatýkáni, mniši biti. Vybrané kláštery jsou odříznuty a bez dodávky základních potravin a vody. Přes 2300 lidí bylo zatčeno, stovky Tibetánů jsou pohřešovány.

www. ProTibet. org

Tibet – historie a současnost

Po staletí žily Čína a Tibet jako sousedé, v roce **1913** vyhlásil Tibet nezávislost.

Čínská armáda vpadla na území Tibetu v roce **1950** a po postupném obsazení celého území se začal stupňovat nátlak na tibetskou vládu i na obyčejné Tibetány. Agresivní protitibetská politika vedla k **lidovému povstání ve Lhase 10.března 1959**.

Povstání bylo krvavě potlačeno a dalajlama byl donucen opustit Tibet a uchýlit se do indického exilu. Bilance čínské invaze, kampaní, ideologických programů a kulturní revoluce je **80 000 mrtvých** během vojenského vpádu a v důsledku zásahu proti povstání v roce 1959. **Přes milion** Tibetánů zemřelo ve věznicích, pracovních táborech nebo při hladomoru. **Neustávající exodus** Tibetánů do exilu dosahuje již **120 000 uprchlíků**. Z více než 6 000 klášterů, chrámů a svatyní, v nichž žilo téměř 600 000 mnichů a mnišek, zůstalo pouhých třináct. Mniši a mnišky byli z klášterů vyhnáni, cenná umělecká díla vyplněna a rozprodána. Byly tvrdě omezeny základní práva Tibetánů na svobodu vyjadřování, užívání mateřského jazyka, pohybu, náboženství. Státní populační politika nutí tibetské ženy k násilným potratům a sterilizacím. Svévolné zatýkání, represe, zastrasování, mučení a věznění se staly součástí každodenního života Tibetánů v jejich vlastní zemi.

První stádium okupace mělo převážně vojenský, strategický a represivní charakter.

Od 80. let nahradila vojenskou strategii okupace ekonomická a populační. Dochází k určitým náznakům uvolnění politických poměrů, ale prohlubuje ničení země. Největší hrozbou je státem podporovaný masový příliv čínského obyvatelstva do Tibetu: dnes vedle 6 milionů Tibetánů žije 7,5 mil. Číňanů. Další vlna imigrace přišla ve spojení s železnicí vedoucí z čínského Golmu do Lhasy.

Dnes jsou v Tibetu nadále **porušována základní lidská práva** včetně svobody vyjadřování a vyznání. Jsou odtud stále hlášeny případy svévolného zatýkání a mučení. Úřady zavírají školy, které udržují tibetskou kulturu, jazyk a náboženství. Čínské školy přitom neplní svou základní funkci a mnoho Tibetánů zůstává negramotných. Zdravotní péče je nedostatečná.

Nejasná zůstává situace kolem **11.pančhenlamy Gendün Chökji Njmy**, který je zadržován na neznámém místě, a věznění jsou i další duchovní učitelé.

Čínské úřady **využily teroristických útoků** z 11. září 2001 a nepohodlné osoby začaly označovat za teroristy. V roce 2002 byl významný buddhistický učitel **Tändzin Deleg Rinpoče**, který organizoval charitativní projekty ve východním Tibetu, obviněn ze spáchání teroristického útoku a odsouzen k trestu smrti. Spolu s ním byl zadržen, odsouzen a popraven **Lozang Döndub**. Trest pro Tändzin Deleg Rinpočeho byl v roce 2005 změněn na doživotí, což nezávislí pozorovatelé přisuzují pozornosti mezinárodní veřejnosti.

Při poklidné demonstraci buddhistických mnichů ve Lhase **10.března 2008** došlo k napadení několika mnichů členy pořádkových sil, což bylo startovacím faktorem následných násilných nepokojů. Ty byly ještě více rozdmýchávány provokatéry z řad vojáků i policie.

Protesty se rozšířily do dalších klášterů a míst, kde žijí Tibetané. Zde probíhaly a stále probíhají zejména nenásilné protesty. Čínská armáda o stovkách vojáků a desítkách těžkých bojových vozidel používá proti neozbrojeným demonstrantům slzný plyn i ostrou střelbu. Během protestů bylo zabit 120 – 300 Tibetánů a 10-15 Číňanů.

Dál pokračují tvrdé represe v mnoha provinciích Číny – organizátoři demonstrací jsou zatýkáni, dnem i v nocí navštěvují tibetské domovy vojenské hlídky, lidé jsou svévolně zatýkáni, mniši biti. Vybrané kláštery jsou odříznuty a bez dodávky základních potravin a vody. Přes 2300 lidí bylo zatčeno, stovky Tibetánů jsou pohřešovány.

www. ProTibet. org

Tibet – historie a současnost

Po staletí žily Čína a Tibet jako sousedé, v roce **1913** vyhlásil Tibet nezávislost.

Čínská armáda vpadla na území Tibetu v roce **1950** a po postupném obsazení celého území se začal stupňovat nátlak na tibetskou vládu i na obyčejné Tibetány. Agresivní protitibetská politika vedla k **lidovému povstání ve Lhase 10.března 1959**.

Povstání bylo krvavě potlačeno a dalajlama byl donucen opustit Tibet a uchýlit se do indického exilu. Bilance čínské invaze, kampaní, ideologických programů a kulturní revoluce je **80 000 mrtvých** během vojenského vpádu a v důsledku zásahu proti povstání v roce 1959. **Přes milion** Tibetánů zemřelo ve věznicích, pracovních táborech nebo při hladomoru. **Neustávající exodus** Tibetánů do exilu dosahuje již **120 000 uprchlíků**. Z více než 6 000 klášterů, chrámů a svatyní, v nichž žilo téměř 600 000 mnichů a mnišek, zůstalo pouhých třináct. Mniši a mnišky byli z klášterů vyhnáni, cenná umělecká díla vyplněna a rozprodána. Byly tvrdě omezeny základní práva Tibetánů na svobodu vyjadřování, užívání mateřského jazyka, pohybu, náboženství. Státní populační politika nutí tibetské ženy k násilným potratům a sterilizacím. Svévolné zatýkání, represe, zastrasování, mučení a věznění se staly součástí každodenního života Tibetánů v jejich vlastní zemi.

První stádium okupace mělo převážně vojenský, strategický a represivní charakter.

Od 80. let nahradila vojenskou strategii okupace ekonomická a populační. Dochází k určitým náznakům uvolnění politických poměrů, ale prohlubuje ničení země. Největší hrozbou je státem podporovaný masový příliv čínského obyvatelstva do Tibetu: dnes vedle 6 milionů Tibetánů žije 7,5 mil. Číňanů. Další vlna imigrace přišla ve spojení s železnicí vedoucí z čínského Golmu do Lhasy.

Dnes jsou v Tibetu nadále **porušována základní lidská práva** včetně svobody vyjadřování a vyznání. Jsou odtud stále hlášeny případy svévolného zatýkání a mučení. Úřady zavírají školy, které udržují tibetskou kulturu, jazyk a náboženství. Čínské školy přitom neplní svou základní funkci a mnoho Tibetánů zůstává negramotných. Zdravotní péče je nedostatečná.

Nejasná zůstává situace kolem **11.pančhenlamy Gendün Chökji Njmy**, který je zadržován na neznámém místě, a věznění jsou i další duchovní učitelé.

Čínské úřady **využily teroristických útoků** z 11. září 2001 a nepohodlné osoby začaly označovat za teroristy. V roce 2002 byl významný buddhistický učitel **Tändzin Deleg Rinpoče**, který organizoval charitativní projekty ve východním Tibetu, obviněn ze spáchání teroristického útoku a odsouzen k trestu smrti. Spolu s ním byl zadržen, odsouzen a popraven **Lozang Döndub**. Trest pro Tändzin Deleg Rinpočeho byl v roce 2005 změněn na doživotí, což nezávislí pozorovatelé přisuzují pozornosti mezinárodní veřejnosti.

Při poklidné demonstraci buddhistických mnichů ve Lhase **10.března 2008** došlo k napadení několika mnichů členy pořádkových sil, což bylo startovacím faktorem následných násilných nepokojů. Ty byly ještě více rozdmýchávány provokatéry z řad vojáků i policie.

Protesty se rozšířily do dalších klášterů a míst, kde žijí Tibetané. Zde probíhaly a stále probíhají zejména nenásilné protesty. Čínská armáda o stovkách vojáků a desítkách těžkých bojových vozidel používá proti neozbrojeným demonstrantům slzný plyn i ostrou střelbu. Během protestů bylo zabit 120 – 300 Tibetánů a 10-15 Číňanů.

Dál pokračují tvrdé represe v mnoha provinciích Číny – organizátoři demonstrací jsou zatýkáni, dnem i v nocí navštěvují tibetské domovy vojenské hlídky, lidé jsou svévolně zatýkáni, mniši biti. Vybrané kláštery jsou odříznuty a bez dodávky základních potravin a vody. Přes 2300 lidí bylo zatčeno, stovky Tibetánů jsou pohřešovány.

www. ProTibet. org

Čína – co je za přípravou na LOH ?

V souvislosti s přípravou na LOH v Pekingu jsou občanům ve velkém množství **zabírány pozemky**, lidé jsou **násilně vystěhováváni** ze svých domovů, za což jim není dána odpovídající náhrada. Stará pekingská čtvrť byla srovnána se zemí, obyvatelé vystěhováni. Bezdomovci, kterých bylo v Pekingu desetitisíce byli odvezeni na neznámé místo, organizace na pomoc sociálně slabým zavřeny. Občané kritizující vládu jsou odsouzeni ve vykonstruovaných procesech, jejich rodiny zastrašovány.

Jediným příkladem za všechny budiž 52.letý **Yang Chunlin** jehož petici "**Chceme lidská práva, ne olympiádu**" ve vesnicích, kde rolníkům byla vyvlastněna půda podepsalo více než 10 000 lidí. V únoru 2008 byl za zavřenými dveřmi odsouzen k 5ti letům vězení za „podvracení státu“ a stability olympijských her. V souvislosti s tímto případem byli zatčeni také právníci Hu Jia, Zeng Jinyan a Li Heping.

Popisky u fotografií na výstavě nám tvrdí, že Peking, je moderní metropolí „připravenou na demokratické a rovné soutěžení sportovců z celého světa“. Občanům Číny jsou však již **více než 50 let odpírána základní lidská práva**, neexistuje svoboda projevu ani náboženského vyznání. Jsou zaznamenány tisíce případů **mučení a nelidského zacházení, odebírání lidských orgánů** živým a zdravým lidem, **odmítání lékařské péče** národnostním minoritám a vězněným.

Milióny lidí jsou umístěny v **pracovních koncentračních táborech Laogai**, kde většinou zemřou.

Čínská státní moc má přímou kontrolu nad vládní tiskovou agenturou XinHua (Nová Čína), která zaměstnává více než 10 000 novinářů na celém světě, kteří vytvářejí „správný obraz Číny“. Zprávy této agentury jsou často přebírány mezinárodními médii.

Příslušníci hnutí **Falun Gong** jsou tvrdě pronásledováni. Zprvu bylo hnutí oficiálně podporováno, ale od roku 1999, kdy počet jeho členů (70 milionů) přesáhl počet členů čínské komunistické strany bylo více než 100 000 jeho členů posláno do pracovních táborů, 6 000 bylo zatčeno, a bylo přímo potvrzeno 3 800 případů násilné smrti. Těla umučených jsou často ihned odstraněna a příbuzným oznámena sebevražda.

Čína od roku 1950 násilně okupuje **Tibet, Vnitřní Mongolsko a Ujgursko**, organizuje cílenou kulturní genocidu těchto zemí, hromadné přistěhovávání občanů čínské národnosti. Z původních obyvatel je dnes již menšina, jsou druhořadými občany ve své vlastní zemi, není jim umožněno studium ve vlastním jazyce.

Příprava a tisk letáku **Občanské sdružení M.O.S.T.**

www.ProTibet.org

Čína – co je za přípravou na LOH ?

V souvislosti s přípravou na LOH v Pekingu jsou občanům ve velkém množství **zabírány pozemky**, lidé jsou **násilně vystěhováváni** ze svých domovů, za což jim není dána odpovídající náhrada. Stará pekingská čtvrť byla srovnána se zemí, obyvatelé vystěhováni. Bezdomovci, kterých bylo v Pekingu desetitisíce byli odvezeni na neznámé místo, organizace na pomoc sociálně slabým zavřeny. Občané kritizující vládu jsou odsouzeni ve vykonstruovaných procesech, jejich rodiny zastrašovány.

Jediným příkladem za všechny budiž 52.letý **Yang Chunlin** jehož petici "**Chceme lidská práva, ne olympiádu**" ve vesnicích, kde rolníkům byla vyvlastněna půda podepsalo více než 10 000 lidí. V únoru 2008 byl za zavřenými dveřmi odsouzen k 5ti letům vězení za „podvracení státu“ a stability olympijských her. V souvislosti s tímto případem byli zatčeni také právníci Hu Jia, Zeng Jinyan a Li Heping.

Popisky u fotografií na výstavě nám tvrdí, že Peking, je moderní metropolí „připravenou na demokratické a rovné soutěžení sportovců z celého světa“. Občanům Číny jsou však již **více než 50 let odpírána základní lidská práva**, neexistuje svoboda projevu ani náboženského vyznání. Jsou zaznamenány tisíce případů **mučení a nelidského zacházení, odebírání lidských orgánů** živým a zdravým lidem, **odmítání lékařské péče** národnostním minoritám a vězněným.

Milióny lidí jsou umístěny v **pracovních koncentračních táborech Laogai**, kde většinou zemřou.

Čínská státní moc má přímou kontrolu nad vládní tiskovou agenturou XinHua (Nová Čína), která zaměstnává více než 10 000 novinářů na celém světě, kteří vytvářejí „správný obraz Číny“. Zprávy této agentury jsou často přebírány mezinárodními médii.

Příslušníci hnutí **Falun Gong** jsou tvrdě pronásledováni. Zprvu bylo hnutí oficiálně podporováno, ale od roku 1999, kdy počet jeho členů (70 milionů) přesáhl počet členů čínské komunistické strany bylo více než 100 000 jeho členů posláno do pracovních táborů, 6 000 bylo zatčeno, a bylo přímo potvrzeno 3 800 případů násilné smrti. Těla umučených jsou často ihned odstraněna a příbuzným oznámena sebevražda.

Čína od roku 1950 násilně okupuje **Tibet, Vnitřní Mongolsko a Ujgursko**, organizuje cílenou kulturní genocidu těchto zemí, hromadné přistěhovávání občanů čínské národnosti. Z původních obyvatel je dnes již menšina, jsou druhořadými občany ve své vlastní zemi, není jim umožněno studium ve vlastním jazyce.

Příprava a tisk letáku **Občanské sdružení M.O.S.T.**

www.ProTibet.org

Čína – co je za přípravou na LOH ?

V souvislosti s přípravou na LOH v Pekingu jsou občanům ve velkém množství **zabírány pozemky**, lidé jsou **násilně vystěhováváni** ze svých domovů, za což jim není dána odpovídající náhrada. Stará pekingská čtvrť byla srovnána se zemí, obyvatelé vystěhováni. Bezdomovci, kterých bylo v Pekingu desetitisíce byli odvezeni na neznámé místo, organizace na pomoc sociálně slabým zavřeny. Občané kritizující vládu jsou odsouzeni ve vykonstruovaných procesech, jejich rodiny zastrašovány.

Jediným příkladem za všechny budiž 52.letý **Yang Chunlin** jehož petici "**Chceme lidská práva, ne olympiádu**" ve vesnicích, kde rolníkům byla vyvlastněna půda podepsalo více než 10 000 lidí. V únoru 2008 byl za zavřenými dveřmi odsouzen k 5ti letům vězení za „podvracení státu“ a stability olympijských her. V souvislosti s tímto případem byli zatčeni také právníci Hu Jia, Zeng Jinyan a Li Heping.

Popisky u fotografií na výstavě nám tvrdí, že Peking, je moderní metropolí „připravenou na demokratické a rovné soutěžení sportovců z celého světa“. Občanům Číny jsou však již **více než 50 let odpírána základní lidská práva**, neexistuje svoboda projevu ani náboženského vyznání. Jsou zaznamenány tisíce případů **mučení a nelidského zacházení, odebírání lidských orgánů** živým a zdravým lidem, **odmítání lékařské péče** národnostním minoritám a vězněným.

Milióny lidí jsou umístěny v **pracovních koncentračních táborech Laogai**, kde většinou zemřou.

Čínská státní moc má přímou kontrolu nad vládní tiskovou agenturou XinHua (Nová Čína), která zaměstnává více než 10 000 novinářů na celém světě, kteří vytvářejí „správný obraz Číny“. Zprávy této agentury jsou často přebírány mezinárodními médii.

Příslušníci hnutí **Falun Gong** jsou tvrdě pronásledováni. Zprvu bylo hnutí oficiálně podporováno, ale od roku 1999, kdy počet jeho členů (70 milionů) přesáhl počet členů čínské komunistické strany bylo více než 100 000 jeho členů posláno do pracovních táborů, 6 000 bylo zatčeno, a bylo přímo potvrzeno 3 800 případů násilné smrti. Těla umučených jsou často ihned odstraněna a příbuzným oznámena sebevražda.

Čína od roku 1950 násilně okupuje **Tibet, Vnitřní Mongolsko a Ujgursko**, organizuje cílenou kulturní genocidu těchto zemí, hromadné přistěhovávání občanů čínské národnosti. Z původních obyvatel je dnes již menšina, jsou druhořadými občany ve své vlastní zemi, není jim umožněno studium ve vlastním jazyce.

Příprava a tisk letáku **Občanské sdružení M.O.S.T.**

www.ProTibet.org